

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 38. — Štev. 38.

NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 15, 1936—SOBOTA, 15. FEBRUARJA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

LIGI NE KAZE UVELJAVITI EMBARGA NA PETROLEJ

Francoska vlada je razpustila rojalistično stranko

HAUPTMANN JE JOKAL V SVOJI CELICI

Med razgovorom z Leibowitzem je jokaj kot otrok. — Odvetnik pravi, da je zadovoljen z razgovorom.

TRENTON, N. J., 14. feb. — Sloviti newyorški kriminalni zagovornik Samuel S. Leibowitz je imel z Bruno Richard Hauptmannom eno uro dolg razgovor in je pozneje izjavil, da je Hauptmann, ki je bil večeraj pred enim letom v Flemingtonu obsojen na smrt, jokaj kot otrok.

"S Hauptmannom sem imel zelo zadovoljiv razgovor," je rekel Leibowitz. "Navzoča je bila tudi Hauptmannova žena. Prihodnjo nedeljo ga bom zopet obiskal. In to je vse, kar vam imam povedati."

To izjavo je podal Leibowitz časnikarskim poročevalcem na hodniku kaznilnice, medtem ko je Hauptmannova žena stala smeje poleg njega in ga poslušala.

Kot znano, je Leibowitz pred nekaj dnevi rekel, da prevzame Hauptmannovo zagovornišvo samo tedaj, ako mu Bruno Hauptmann pove svo resnico.

Hauptmannova žena je na vprašanje, ako je njen mož kaj priznal, odgovorila: "Seveda ne. Govorili smo samo splošno o celi zadevi."

Priznala je, da je Hauptmann pokazal veliko ginjenost in da je tudi "nekoliko jokaj," da pa dobro izgleda in je dobil novo upanje, ker je Leibowitz prevzel zagovornišvo. Na vprašanje, ako je Leibowitz že prevzel zagovornišvo, Mrs. Hauptmann ni hotela odgovoriti.

Leibowitz je prišel v kaznilnico v spremstvu kriminalnega agenta iz Washingtona Roberta Hick. Proti večeru se je Leibowitz s Hickom in Hauptmannovo ženo odpeljal v New York.

Hauptmann je sam prosil kazniški ravnatelj Kimberlinga za dovoljenje, da bi ga smel obiskati Leibowitz in Kimberling je Leibowitza brezjavno obvestil, da je ustreget Hauptmannovi prošnji.

PETDESET NEMŠKIH SPILJONOV ARETIRANIH

KODANJ, Dansko, 13. feb. — V mestu Flensburg je bilo aretiranih 50 članov nemške mornarice. Med njimi je tudi neki nemški mornariški častnik. Obdolženi so špijonaže.

Nekaj priporočljivega za dolge zimske večere: — Slovensko - Amerikanski Koledar.

ŽIVLJENJE V ALASKI JE PRIJETNEJŠE

Žena naseljenca popisuje življenje v naselbini. Hiše imajo po pet sob. Življenje je moderno.

PALMER, Alaska, 13. feb. Žena nekega naseljenca v Matanuska dolini piše svoj prijateljici naslednje o življenju v novi farmerski naselbini:

"Mi, naselniki prejemamo mnogo pism od svojih prijateljev, ki nas pomilujejo in nam prigovarjajo, da naj bi ne ostali v naselbini, ker mislijo, da bomo zmrzovali in stradali."

"Toda vedno se smejem, kadar berem kako tako pismo. Naša družina se je preselila v novo leseno hišo, ki se more sicer primerjati s hišami pijonirjev v zapadnem delu Združenih držav, toda imamo veliko prednost modernega življenja."

"Da bi zmrzovali? Ne mi. Poleg velike peči imamo še posebno peč, ki greje naših pet sob kot v najboljši stanovanjski hiši v New Yorku. Imamo tudi novo peč za kuhanje in nam daje tudi gorkoto."

"Obleko peremo na stroj, ki ga goni motor na bencin. Z ostalim svetom smo v zvezi po radio, s pošto in časopisi."

"Moj mož ima dva konja in voz in dve kravi. Imamo več mleka in smetane, kot je potrebujemo in pridobivamo na teži. To je posebno dobro za otroke, ki so bili skoro še sama kost in koža, ko smo odšli iz osrednjega zapada. Nova šola je že skoro končana. Sedaj se hodi učitelj od hiše do hiše in poučuje otroke. Vse gre gladko in otroci se uče dobro."

"Vrem: ni posebno mrzlo, poleg tega pa tudi z velikim zaupanjem čakamo na pomlad, ko bomo pričeli sejati in saditi. Vsi smo polni zaupanja in pričakovanja. Veseli smo, da so nas zapustili nekateri nezadovoljneži. Vsi ostali smo prepričani, da bomo imeli uspeh in srečo. Ker se mene tiče, nisem bila še nikdar tako srečna v svojem življenju."

MRAZ NE PONEHA

Kot da januar še ni pustil dovolj snega po newyorških ulicah, je imel New York večeraj dva snežna viharja, enega z juga, enega z zapada. In vremenski prerok napoveduje še več snega in še hujši mraz. Newyorčani padajo po ulicah, kajti pod snežno odejo je še gladka skorja ledu. Delavci ne sekajo več starega ledu po ulicah, temveč odmetavajo nanovo zapadli sneg.

Mraz je sicer nekoliko ponehal, toda vremenski urad prerokuje nov mraz, ko poneha sneg.

ROJALISTI SO NA ULICI PRETEPLI SOCIJAL. VODITELJA BLUMA

PARIZ, Francija, 14. februarja. — Ker so rojalisti na ulici pretepli voditelja socialistične stranke Leona Bluma, je vlada razpustila vojaško organizirano rojalistično društvo.

KITAJCI BEŽE IZ MANDŽURIJE

SANGHAJ, Kitajska, 14. februarja. — Cele trume žena in otrok iz bogatejših slojev beže iz mandžarskih mest, ker je nevarnost vedno večja, da pride do sovražnosti med Rusijo in Japonsko. Vlaki, ki prihajajo iz Mukdena, so napolnjeni z begunci.

Navzlic ponovnim spopadom na meji Vnanje Mongolije, zatrjuje japonski zunanji urad da spopadi niso nikakega pomena. Uradno prihaja zagotovilo, da ni nikakega vzroka za večjo mobilizacijo, ali pa da bi prišlo do kakih sovražnosti.

TOKIO, Japonska, 14. feb. — Poročilo iz Hsinkinga na list Asahi pravi, da se ruski generalni konzul pripravlja, da pošlje vse ruske državljane iz Mančukuo. To je posledica ostrih obmejnih spopadov med Rusi in Japonci.

Ruskim državljanom je bilo naročeno, da se zgledajo pri konzulu Hsinkingu in obnove svoje potne liste. Kdor nima denarja, dobi prosto vožnjo po železnici.

Zunanji minister Koki Hirota je naročil svojemu poslaniku v Moskvi, Tamekiči Ota, da predlaga ruski vladi, da skupno z Japonsko in Mančukuo postavi komisijo, ki naj preišče obmejni spopad 30. januarja.

Prvotno je Rusija predlagala Japonski nevtralnno preiskavo, toda Japonska je predlog zavrnila. Rusija bo sprejela predlog za komisijo pod pogojem, da ima v komisiji toliko zastopnikov kot Japonska in Mančukuo skupaj.

MORNARIŠKI TAJNIK NEVARNO BOLAN

WASHINGTON, D. C., 14. februarja. — Mornariški tajnik Claude Swanson je nevarno zbolel za vnetjem reberne mrene in se nahaja v mornariški bolnišnici, kamor je bil prepeljan pred enim tednom, ko si je pri padcu zlomil rebro.

Vsled njegovega slabotnega telesa in starosti 77 let so pa zdravniki v velikih skrbih.

Swanson je bil že nekaj dni prehlajen in je na svojem domu padel in z levo stranjo prsi zadrl ob stol in si pri tem zlomil rebro.

Naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Rojalistični voditelji pravijo, da je za nje odredba za razpust brez vsakega pomena.

Razpust rojalističnih društev je bil sklenjen na posebni kabinetni seji, ko je prišlo v poslanski zbornici do burnih prizorov, ko so poslanci izvedeli o napadu na Bluma. Socijalisti so zagrozili, da ne bodo podpirali kabineta, ako vlada brez vsakega odlašanja ne izda kar najstrožjih odredb proti rojalistom. Tej zahtevi pa se niso pridružili samo radikalni socijalisti, temveč tudi druge stranke v parlamentu.

Napad na Bluma je vzporedila organizacija "Camelots du Roi", ki je mladinska skupina organizacije "Action Française". "Rojalisti so se udeležili pogreba zgodovinarja Jacques Bainville, ki je spadal k ustanoviteljem "Action Française," in so bili na potu s pokopališča, ko so zagledali Bluma v taksiju.

Bluma so izvlekli iz taksija, so vdrihali po njegovi glavi s palicami, ga vrgli na tla in ga suvali z nogami. K sreči so prišli Blumu na pomoč nekateri delavci pri neki zgradbi v bližini in so ga oprostili.

Blum je bil prepeljan v bolnišnico. En udarec s palico mu je prebil žilo na čelu, da je zelo krvavel. Poleg tega pa ima še več ran na glavi. Njegovo stanje pa ni resno. Iz bolnišnice je bil Blum poslan domov, kjer bo moral ostati najmanj dva tedna.

NA GORIŠKEM PROPADA ŽIVNOREJA

Znano je, da so po vsej Italiji zaradi sankcij omejili prodajo svežega mesa tako, da so mesnice ob torkih zaprte, v sredah pa prodajajo le divjačino, perutnino in mesne izdelke. Kljub temu pa se je ne glede na uvoz klavne živine iz Madžarske že pojavila nevarnost, da v dosegnem času zmanjka domače klavne živine, ker so ljuje pričeli oddajati v klavnice celo že breje krave in tako zaradi lastne potrebe vedno bolj uničevati živino.

Zlasti se je to poznalo v pokrajinah, kjer je živinoreja še najbolj razvita. Med te pokrajine spada tudi goriška in da v bodoče prepreči tako početje, ki je na drugi strani spričo beže kmečkega prebivalstva po vsem razuraljivo, je goriški prefekt te dni izdal okrožnico, v kateri strogo prepoveduje klanje telet pod 180 kg teže, brejih krav, predvsem pa omejuje klanje goveje živine v splošnem 5-7 v primeri s preteklim letom. K tej količini pa

V KAZNILNICI SO PONAREJALI BANKOVCE

V kaznilnici St. Quentin so izdelovali denar v veliki množini. — Detektivi so našli stroje in denar.

SAN FRANCISCO, Cal., 14. februarja. — Zvezni detektivi so objavili presenetljivo vest, da so v kaznilnici St. Quentin v nekem skrivališču našli ponarejene bankovce in popolno opremo za izdelovanje denarja.

Odpuščeni kaznjence Daniel R. Wilson je detektivskemu uradu izdal, da kaznjenci v kazniški tiskarni izdelujejo denar. Po Wilsonovi ovadbi je kaznjencec Jack Lewis, ki se nahaja v ječi zaradi ropa v Los Angeles, tudi priznal, nakar so detektivi našli denar in tiskarsko opremo. Vse je bilo skrito v stropu tiskarne.

Wilson je tudi priznal, da je razpečal ponarejeni denar in bo nastopil kot poglavitna priča proti kaznjencem, ki so ponarejali denar.

VELIKE ŽRTVE VIHARJEV V EVROPI

LONDON, Anglija, 14. feb. — Ko so se viharji nekoliko poglobili, je bilo mogoče dognati, da je v snežni nevihti po Evropi izgubilo življenje nad 200 oseb. Posebno hudo je bil prizadet Balkan. Bolgarsko notranje ministrstvo naznanja, da je v hudem viharju izgubilo življenje najmanj 100 ljudi.

Po celi Madžarski vlada hud mraz. Na mnogih krajih južne Jugoslavije je železniški promet skoro popolnoma ustavljen.

Mnogo ribiških čolnov je morje vrglo na suho ob jadranskem obrežju.

Na Norveškem je hud mraz prignjal jelena k človeškim bivališčem. Vlaki so povozili več jelenov blizu Oslo.

Poročilo iz Soluna pravi, da je v Tesaliji zmrznilo okoli 60 ljudi.

SOVJETI SE ZANIMAJO ZA LEPOTILA

V New York sta dospeli Ludmila Čapočnikova in Olga Karpovskaja, ki vodita v Sovjetski uniji vladno trgovino s parfumi in lepotili. V tej deželi bosta študirali produkcijo lepotic in parfumov.

Sprejel ju je sovjetski poslanik Trojanovski.

se ima prištati vsa klavna živina, uvožena iz inozemstva, pa tudi vse zmrznjeno meso iz Južne Amerike, ki ga uporabljajo bolnišnice, zdravilišča in vojska. Za drugo živino te odredbe za enkrat ne veljajo.

PO NOVI PREDLOGI GLEDE NEVTRALNOSTI, PREDSEDNIK NE BI MOGEL PROGLASITI EMBARGA

Brez Združenih držav je embargo neizvedljiv. — Amerika ne more biti udeležena pri njem. — Nova nevtralna predloga. — Abesinija naznanja zmago. — Laški letalci so v enem tednu že trikrat bombardirali mesto Waldin.

ZENEVA, Švica, 14. februarja. — Nekatere evropske države skušajo pridobiti one južnoameriške države, ki pridobivajo petrolej, da bi ga ne prodajale Združenim državam, v namenu, da bi v Združenih državah nastalo pomanjkanje petroleja in vsled tega ne bi mogle z njim zalagati Italije.

Delegati Venezuele in Mehike, kateri državi prideta pri tem v prvi vrsti v poštev, ničesar ne vedo o taki nameri.

Embarga na petrolej najbrže sploh ne bo, ker je prišlo iz Združenih držav nedavno obvestilo, da se Združene države vsled obstoječih postav ne morejo pridružiti sankcijam proti Italiji in bi bil embargo brez Združenih držav brez vsakega uspeha.

LONDON, Anglija, 14. februarja. — Gotovi angleški krogi poudarjajo, da je mogoče smatrati misel na embargo petroleja proti Italiji za mrtvo, ker je tak embargo brez Amerike brez pomena.

"Daily Express" izraža nad tem veliko zadovoljstvo, "Daily Telegraph" pa očita ameriškim trgovcem s petrolejem, da se bodo te prilike poslužili in spravili velik dobiček v svoje žepe.

WASHINGTON, D. C., 14. feb. — Po prenovljeni predlogi glede nevtralnosti, o kateri ravno sedaj razpravlja senat, predsednik ne bi mogel razglasiti embarga na petrolej. Določba, da bi bil omejen izvoz za vojno važnih tvarin, je bila črtana iz predloge in sicer samo zato, da se Amerika ne bi mogla udeležiti sankcij proti Italiji.

ADDIS ABABA, Abesinija, 14. feb. — Vlada potrjuje, da so Abesinci zavzeli vas Kora Ali na južni fronti. Vrhovni poveljnik na jugovzhodu ras Nasibu naznanja, da je bil močan sovražni oddelek pri Gurati-Gehiet z velikimi izgubami pognan v beg. Abesincem je padel v roke tudi bogat plen.

Italijanski letalci so že tretjič v enem tednu bombardirali Waldin. Italijani so najbrže mesto bombardirali, ker so bili mnenja, da je tam cesar Haile Selassie. Palača je že tudi bila zanj pripravljena.

Predsednik abesinskega Rdečega križa Bellateri Gurta Herouy je naznanil mednarodnem Rdečemu križu v Zenevi, da italijanski letalci bombardirajo vse, kar nosi znak Rdečega križa.

RIM, Italija, 14. februarja. — Po italijanski cennitvi ima Abesinija 350,000 vojakov pod orožjem. Abesinska armada je razdeljena naslednje:

Na severni fronti je 60,000 vojakov pod poveljstvom rasa Mulugheta. Nahajajo se južno od Makale in so pripravljeni upirati se vsakemu prodiranju maršala Badoglio proti jezeru Ašangi.

Pod rasom Kassa in rasom Seyoumum v provinci Tembien je 40,000 mož, ki zelo ovirajo Italijane v prodiranju proti jugu.

Tretja armada 25,000 mož pod poveljstvom rasa Imru se nahaja na levem bregu reke Takkaze in stoji nasproti skrajnemu italijanskemu desnemu križu. Na skrajnem severu je armada 35,000 mož pod poveljstvom rasa Ayelu. Na južni fronti pa ima ras Nasibu 35,000 mož, dedjasmač Amde Hapte Selassie 15,000, Maređ 20,000, od razbite vojske rasa Desta Demtu pa je ostalo še kakih 10,000 vojakov.

Kolono pa zaključujem z n-
nimi besedami in z nestrpn-
pričakovanjem v srečo:—Upa-
da ni več daleč tisti dan!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

J. J. MONTAGUE:

KROTKA KRAVA

Ko je naš vlak prisopihal iz mesta in njegove okolice ven na odprto ravnino, je v oddelku za kadilce mož meni nasproti molčal, dva sosed sta se pogovarjala o politiki, poleg mene je pa sedel človek z žalostnim obrazom, zatopljen v svoj časnik. Nihče ni potegnil cigare, nihče ni našel domačega pogovora o vsakdanjostih, ki je običajen med potniki v vlaku. Mislim sem, da sem obsojen na dolgočasno potovanje. Vlak je rezal po pokrajini s pašniki, po katerih se je paslo nešteto rejnih krav. Iz velikih skednjev in gospodarskih poslopij, ki so hranijo mesto dan za dnem s svojim mlekom. Eden sosedov se je ozrl skozi okno, zagledal krave in vzkliznil:

— Kakšna krasna žival! V kravi je nekaj čvrstega, hvaloznega pomenljivega. Če gledaš kravo, vidiš v duhu mlekarke vozove, naložene z velikimi latvicami; mlekarne, kjer si kupujejo siromašni ljudje svoj skromen topel obed za majhen denar; slišiš jokati otroke po mleku in za lovoljno gruliti, kadar so ga dobili. Upam, da so gospodje enakega mnenja kakor jaz, da je krava poleg človeka najvažnejša in najkoristnejša žival na svetu, zlasti zdaj ko je motor izpodrinil konja.

Mož z žalostnim obrazom je dvignil glavo in ga prestrigel: — Nočem delati prostaškega vtisa, gospod, ampak če ne zamerite, blagovolite izbrati drug predmet za razgovor, prosim. Imam predsoček o teh živalih. Jezen sem, če se le spomnim nanje.

— Oprostite — je dejal tisti, ki se je navduševal za krave; — nisem vedel. Ne morem pa razumeti, zakaj mrzite žival, brez katere bi naša pasma skoraj ne mogla eksistirati. Ali

ste morda imeli neprijetne — hm — doživljaje z njimi? — Se preveč.

— Nočem biti radoveden, mislim pa, da ste prvi človek, ki sem ga spoznal, ki bi zapostavljal te krušne matere človeškega rodu.

Oni drugi je vzdihnil. —! Nočem nikogar žaliti ali dolgočasiti, če bom razložil, zakaj mrzim te živali, ampak...

— Kaj začnite, poslušamo.

— Dobro. Pred dvema letoma sem se na prigovarjanje svoje žene preselil iz mesta na cmete in kupil majhno kmetijo, ki je bila od mesta nekaj ur oddaljena. Na delo in z dela sem se vozil z avtomobilom, o čravnih različinah razpoložljivih pa nisem nič vedel. Mislim sem, da bo sveže mleko dobro za naše otroke. Poizvedoval sem o koli po sosesčini in potem kupil od malega kmeta kravo, ki se je ponasala z dolgim repom. Tisti mi je je toplo priporočal kot dobro mlekarico.

Znenila vse se, da mi jo bo prignal drugo jutro po sklenjenju kupčiji. Tedaj pa je moral iti z doma in zato je poslal majhnega dečka k meni, češ, da je krava pripravljena, in če hočem naj pridem kar sam ponjo. In bil sem tako nespameten, da sem privolil.

Šel sem na njegovo domačijo in našel sivo zadaj za skednjem, h kolu privezano. Ko sem se ji približal, mi njen pogled ni ugajal in tudi to ne, kako je mahala z repom, kako je s prednjo nogo grebla v travo in tudi njeno nakanje ne.

Ko sem jo odvezal, je kar rada šla. Ko sem jo pa za vrv potegnil, je povsila glavo tako blizu k tlom in tako sumljivo, da sem se bal, da me bo nabodla. Tega sicer ni storila, pač pa se je spustila v tek in venomer mahala. Še pravčasno sem odskočil, da se mi nerodnica ni zalefela v trebuh.

Vrv mi je skoraj iztrgnila. Razkoračil sem se in oprl na noge in z nekaj prisotnosti duha ovil vrv okoli drevesa. To jo je za hip ustavilo, pa tudi povečalo njeno jezo. Dvakrat se mi je skušala iztrgati, pa sem jo obakrat zadržal. Potem je pa sunoma dvignila glavo in začela bežljati proti dolgi vrsti grmovja. Takrat sem se ujezil. — Krava se pa z menoj že ne bo norčevala! — sem se pridruševal. Vise! sem na vrvi, krava je tekla, kar je mogla, mene pa vlekla za seboj.

Pribežljata, oziroma privlekla sva se do žive meje. Do takrat sem mislil, da se krave ustavijo pred živo mejo. Hitro pa sem se preprčal, da se ne. Drvela je kar skoznj in me pognila za seboj. Moja obleka je bila vsa razcefrana, moj obraz in roke vse opraskane, ko se je onstran trave meje prava gonja šele začela. Jaz pa vendar še vedno nisem vedel, kam hoče ta vraga krava. Prestrklala sva se hrib in prišla na veso, ki je bila polna voznikov. Videlo se jim je, da se jim zdi prav zabavno, kako vleče splasena krava po cesti moža. Nekateri so klicali za menoj, kam se mi mudi s kravo, drugi so se norčevali in vpraševali kravo, kam da pelje moža.

Tedaj pa je žival nekoliko postala in se ozirala na desno in levo in kmalu sem izvedel, zakaj. Nekaj sto korakov naprej se je namreč prikazal most, do katerega je vodila steza, izhlena od živine, po kateri se je hodila napajat.

Da bi bil kelih grenkobe in strahu poln, se je nama v zadnjem trenutku približal še velikanski škripajoč voz, naložen s pohištvom, ki se je sumljivo nagnil proti nama, ko sva dirjala mimo.

Ko sva pa vsi ti trnjevi poti končno vendarle dospela do vode, se krava ni ustavila ob bregu, kaj že, ampak brežla je vanjo kar do vratu in seveda tudi mene potegnila vanjo. Potem se je pa prvkrat med vso gonjo ozrla okoli sebe in me začudeno gledala.

Gospodje, jaz sem dober človek, in nisem nikoli nikomur kaj zalega storil, a če bi tedaj imel kakšno reč pri sebi, bi jo kar na mestu ubil. Zdaj mislim, da boste uvideli, zakaj mrzim krave, in zakaj da niti slišati ne maram o njih.

— Kako ste prišli iz vse te zagate? — ga je sočutno vprašal nasproti sedeči mož.

Pripovedovalec je zagrenje-

SIMPATJSKA STAVKA

KAIRO, Egipt, 13. feb. — Danes so zastavkali študentje na tukajšnji univerzi iz simpatij do stavkujočih študentov v Siriji.

VOLKOVI RAZTRGALI 10 ROMARJEV

Iz Afganistana je romalo proti Meki kakih 200 muslimanov, da bi v svetem mohamedanskem mestu Meki molili. Med potjo so jih napadli volkovi ter 10 romarjev raztrgali. Očividci pripovedujejo o tej strašni zgodbi takole:

"Potovali smo že mnogo dni. Bilo nas je vsega skupaj kakih 200 romarjev, ki smo vsi želeli priti v Meko. Ker pa je bilo težko vedno peš hoditi, smo dobili nekaj voz, tako, da se nas je nekaj lahko peljalo. Do kraja Karaban v Afganistanu je šlo vse po sreči. Strašna nesreča pa se je zgodila kmalu potem, ko smo zapustili Karaban. Zadnji voz naše karavane se je bil med potjo nekaj pokvaril, vsled česar je zaostal, mi pa smo se peljali naprej. Ker pa voza le predolgo ni bilo za nami, smo obrnili svoje vozove in se peljali nazaj pogledat, zakaj onih ni za nami. Že od daleč pa smo zagledali celo tolpo volkov. Takoj smo zaslutili, da se je zgodilo nekaj strašnega. Na vso moč smo pognali svoje konje, a smo kljub temu prišli prepozno. Krvoločne zveri so že opravile svoje delo. Niti vozni, niti noben drugi izmed romarjev ni bil več živ. Vsi so postali plen lačnih volkov. Povsod so ležala raztrgana trupla nesrečnejšev. Nekatera so bila že do kosti ogolodana. Bil je strašen pogled. Volkovi so pobegnili šele, ko smo prišli že prav na pozorišče tega strašnega krvavega dogodka."

Ta dogodek so romarji takoj sporočili afganskim oblastem, ki so ukrenile vse potrebno, da se zavaruje življenje popotnikov.

no stisnil usta, potem pa odvrnil:

— Gnal sem jo domov, imel sem pa pet ur strahovitega opravka z njo, a prignal sem jo vendarle in če bi ne bilo zaradi prošnje mojih malih, bi jo takoj prodal najbližjemu mesarju.

— Kje je zdaj? — je vprašal eden izmed poslušalcev.

— Najel sem moža, da jo je peljal nazaj k njenemu prejšnjemu gospodarju in pustil sem mu jo, če prav mi ni hotel vrniti denarja. In od tistega časa pogledam vedno v stran, kadar zagledam kravo, in veste, da od tistega časa tudi ne jem govedine in ne pijem mleka.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA / 12. 17. STOLETJA
Spisal: ALESSANDRO MANZONI

141

"To nima s tem nič opraviti," je rekel don Abbondio. "Ali sem vam morda rekel 'ne'?" Jaz ne pravim "ne" govorim... govorim, ker imam svoje dobre razloge. Sicer pa, glejte, dokler morem dibati... Poglejte mene: počena latva sem; tudi jaz sem bil že bolj na onem svetu nego na tem, pa sem vendar tu in... če ne navali name nesreče... dovolj... lahko upam, da bom še kaj časa na svetu. Predstavljajte si pa nekatere temperature! Ali kakor pravim, to nima s tem nič opraviti."

Po še nekaterih poskusih in odgovorih, ki niso nič več in nič manj zaključili, se je Renzo lepo priklonil, se vrnil k svoji družbi, poročal, kako je opravil in končno izjavil:

"Odšel sem, ker mi je bilo dovolj in je bilo nevarno, da mi poide potrpežljivost in pozabim na spoštljivost. V nekaterih hipih se je zdel popolnoma tak kakor prvokrat — ista mrda in isti razlogi; če bi se bila stvar količkaj zavlekla, bi bil on čisto gotovo prišel spet s kako latinsko besedo na dan. Vidim, da hoče stvar zopet vleči in vleči; bolje bi bilo storiti res tako, kakor pravi on: da se namreč poročiva tam, kamor se izseliva."

"Veste, kaj naredimo?" je rekla vdova. — "Predlagam, da gremo me ženske tja in se enkrat poskusimo, ali se nam morda bolje posreči. Tako bo tudi meni dano spoznati tega moža, ali je res tak, kakor pravite. Predlagam, da gremo po obedu, zato da ga zdaj brž zopet ne napademo. Zdaj pa gospod zaročeneč, povedite malo naju dve na sprehod, dokler je Neža zaposlena; Luciji bom jaz nadomestovala mater. Mika me v resnici videti malo bolje te gore, to jezero, o katerem sem že toliko slišala; tisto malo, kar sem že videla, se mi zdi res nekaj lepega."

Renzo ju je povedel najprej na dom svojega gostitelja, kjer je sledilo zopet slavnostno sprejemanje; obljubiti je moral, da ne bo obeh doval z njimi samo tisti dan, temveč vse dni, če mu bo mogoče.

Ko so se našetali in poobedovali, je Renzo odšel, ne da bi bil povedal, kam. Ženske so se malo razgovarjale in domenile, kako se lotijo don Abbondija; končno so odšle k naskoku.

— Zdaj so pa one tu, — je dejal ta sam pri sebi, toda napravil je nedolžen obraz; čestital je Luciji, pozdravil Nežo, se poklonil tujki. — Ukazal jim je sesti ter začel nato naglo govoriti o kugi. Od Lucije je hotel vedeti, kako je prestala vse te nadloge; lazaret je dal priliko, da je govorila tudi ona, ki ji je bila v njem tovarišica; nato je don Abbondio, kakor je bilo upravičeno, govoril tudi o svoji burji in končno je živahno čestital Neži, da jo je tako srečno ulesla. Pogovor se je vlekel. Starejši dve sta že od prvega hipa prežali, kdaj se ponudi prilika, da načneta najvažnejši pomenek; končno je ne vem katera izmed obeh prebila led. Toda kaj se hoče? Don Abbondio je bil gluh na tisto uho.

Ne da bi bil rekel "ne", toda evo ga, znova se lepo vijuga in zvija in prškakuje s kola na vejo. "Trebalo bi," je rekel, "doseči prekletega presnetega zajetja. Vi, gospa, ki ste Milanka, poznate bolj ali manj niti v takih zadevah, imate gotovo kakšno dobro pokroviteljstvo, kaknega vplivnega viteza — s takimi sredstvi se ozdravi vsaka rana. Če bi pa hoteli iti po najkrajši poti, ne da bi se spuščali v vse te zgodbe, ker se ta naša mlada človeka in tale naša Neža itak nameravajo izseliti (in jaz ne vem, kaj bi rekel: domovina je tam, kjer je človeku dobro), se mi zdi, da bi vse to lahko tam naredili, kjer taki razglasi o zajetju nič ne veljajo. Zares komaj čakam, da bi ta zveza že bila sklenjena, toda rad bi videl, da bi bila dobro sklenjena in v miru."

— Povem vam po pravici: če bi tukaj, kjer razglas o zajetju ni pozabljen, moral vreči izpred oltarja med ljudi to ime Lorenzo Trama-gliano, bi tega ne mogel storiti z mirnim srcem: preveč ga imam rad; bal bi se, da mu napravim slabo uslugo. Laj vi to premislite, preudarite to vse skup."

Vdova se je zamislila in slednjič pritrdila staremu duhovniku. Sklenili so, da počakajo Renzovega povratka, nakar bi se že vsaj začasno preselili v sosednje mesto, medtem bi pa vdova s pomočjo nekega uglednega sorodnika izposlovala greklje...

Potekli so tedni in meseci. — — —
Prišla je oprostitev od oklicev, prišel je pre-

klie zajetja, prišel je oni blagoslovljeni dan: oba zaročenca sta šla z zmagovalno gotovostjo v cerkev, kjer ju je prav don Abbondio na svoja usta poročil. Omenim naj le to, da je sredi radosti zdaj eden, zdaj drugi opomnil, da manjka le še ubogi oče Cristoforo, potem bi bilo veselje popolno. "Toda njemu," so ugotovili nato, "je gotovo bolje nego nam."

Mislili so le še na to, da povežejo svoje stvari in se odpravijo na pot: rodbina Trama-gliano v novo domovino, vdova pa v Milan. Solzá, zahval in obljuba, da se še običejo, je bilo mnogo. Nič manj ganljiva, izvzemši solze, ni bila ločitev Renza in njegove rodbine od prijatelja gostitelja; in ne mislite, da se je slovo od don Abbondija izvršilo hladno. Ti dobri ljudje so ohranili vedno nekakšno spoštljivo navezanost na svojega kurata in ta jih je globoko v srcu imel zmerom rad. Le te presnete zadeve rade zmedejo čustva.

Če bi kdo vprašal, ali ni bolela tudi ločitev od rodne vasi in teh gor, mu povem, da je gotovo bolela kajti nekaj bolesti je povsod, bi dejal. Vendar pa ta najbrž ni bila prevelika, ker bi si jo bili prav lahko prihranili in ostali doma, zdaj, ko sta bili odstranjeni obe veliki zapreki, don Rodrigo in razglas o zajetju. Toda že nekaj časa so bili vsi trije vajeni smatrati za svojega kraj, kamor so bili namenjeni. Renzo je dosegel, da sta se ženski tej misli radi privadili, kar jima je pripovedoval, kako dobro se delavcem tam godi, in stotero stvari o lepem življenju tam preko. V ostalem so vsi pretrepeli prav grenke trenutke v kraju, ki so ga zapuščali, in žalostni spomini polagoma zmerom pokvarijo v duhu kraje, ki jih vzbujajo. In če so to kraji, kjer smo rojeni, je v takih spominih morda nekaj še bolj trpkega in zgočega. Tudi dete, pravi rokopis, rado počiva na dojljinih prsih, išče s poželjivostjo in zaupanjem mesto, ki mu je dajalo dotlej tako sladke hrane; toda če mu ga dojlja, da ga odvadi, namoči s pelinom, dete odmakne usta, nato spet poskuša, končno pa se odvrne od prsi; joče sicer, odvrne se pa le.

In pogledjte samo, kako včasih kakšna neumnost zadostuje, da odloči o stanju kakega človeka za vse življenje! Ko bi bil moral Renzo preživeti po prvotnem načrtu vse svoje dni v tistem kraju, bi to življenje ne bilo zelo veselo. Ker so mu drugi prizadejali neprijetnosti, je postal še sam neprijeten. Bil je z vsemi nevljuden, kajti vsakdo je lahko bil izmed Lucijinih kritikov. Ne da bi bil naravnost kršil predpise lepega vedenja; toda saj veste, kako lepe reči človek lahko počne, ne da bi ravnal proti takim pravilom — celo trebuh si lahko razpara. Povem vam, da ni bilo malo takih, ki jim je začel že presediti, in sicer tudi osebam, ki so ga prej rade imele: sčasoma bi bil morda od ene zadeve do druge tako rekoč posvadih skoro z vsem prebivalstvom, ne da bi bil najbrž niti sam vedel, kaj je začetni vzrok tako velikega zla.

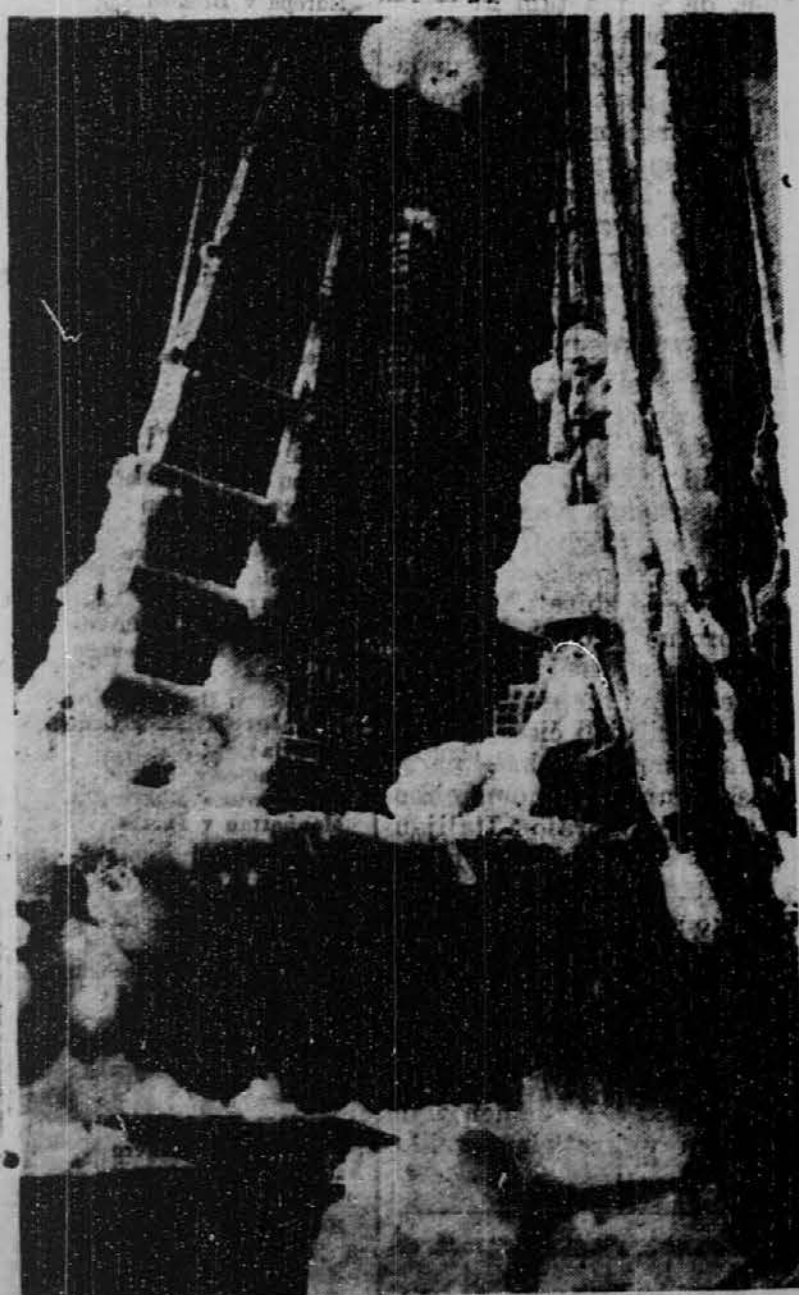
KONEC PRIHODNJIČ

Ljubiteljem leposlovja

Čenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte čenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

ZIMSKO JUTRO V NEW YORKU

Ribiška ladja "Mary" prihaja v newyorško pristanišče s 35 tisoč funti rib na krovu. V ozadju vidite nebotičnike v dolanem delu New Yorka.

KNJIGE

Vodnikove Družbe

ZA LETO 1936

so dospele. Oni, ki so jih naročili, so jih že

dobili po pošti.

Kdor jih hoče od nas naročiti, naj pošlje: —

\$1.50

LETOŠNJA ZBRANKA VSEBUJE
SLEDENJE KNJIGE: VODNIKOVA PRATIKA;
POT K NRTVIM IDEALOM;

(5 KNJIG)

TEMNA ZVEZDA;

ZLATI ČEVELJČKI;

PESTDESET ODSOTKOV (povest).

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

310 WEST 104th STREET

NEW YORK, N. Y.

PRODANE DUŠE

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Gospa Worth je konzulu, ko ga je s svojim avtomobilom zopet peljala na konzulat, povedala, da hoče svojo nečakinjo in njeno prijateljico vzeti v hotel, da ju sprejme pod svoje varstvo.

Ko so poslovi od konzula, pogleda Vendel v njegov blede obraz. In okoli njenih ust se raztegne lahki smehljaj.

"Priznati moram, da sem zelo lačna ter bi rada imela pošteno kosilo, kajti danes sem bila motena že pri zajtrku in od tedaj nisem se ničesar jedla. Smatrali pa me boste za okrutno, ako vas ne peljem k Rozi, ker vidim, da se kar tresete v nemiru in hrepenenju, da bi jo zopet videli. Pa tudi sama komaj čakam, da jo enkrat vidim. Torej se peljeva najprej k gospej Stube. Svojo lakoto bom mogla še nekaj časa premagati."

Roza in Marta sedite zelo potrti v svoji sobi. Marta, ki je izgubila ves svoj pogum, je več ur krčevito jokala in zatrdjevala, četudi njeno življenje ni nikdar bilo lepo in brez skrbi in jo je v sirotnici pogosto prišla žalost, da vendar ni bila nikdar tako obupana, kot sedaj. Roza, ki ji je bilo zrcel zelo težko, jo je po svoji moči tolažila in ko se Marta slednjič nekoliko pomiri, tedaj se sama obupa, zlekne na stol in srpo gleda pred se. Eno pa je vedela: ako bi jo skušali zopet pripeljati v hišo senhore Morbida, bi prej skočila v Rio de la Plata.

Ko obe v obupu gledate pred se, nekdo potrka na vrata. Obe prestrašeni skočite pokonci in se spogledate. Slednjič pa se Roza oglasi.

Mladi služabnik naznani, da želita nek gospod in dama govoriti z gospo Riharjevo.

Roza v strahu pogleda Marto in Marta preplašena pravi: "Samo ne pojdite v sprejemno sobo; gotovo je Petri in njegova žena, ki naju hočeta vjeti."

V zadregi pogleda Roza služabnika.

"Ali nista povedala svojih imen?"

"Dala sta mi samo to vizitko," pravi sluga in izvleče vizitko iz svoje čepice.

Roza z obema rokama prime vizitko, jo pogleda in prestrašena pritisne roko na sree.

"Moj bog!"

"Kaj pa je zopet, gospica Roza?"

Roza se vzravna ter si potisne lase s čela.

"Nič slabega, pomirite se samo nekaj, kar me je spravilo iz ravnotežja — gospod dr. Vendel je tukaj."

Marta veselo vzklikne.

"Za božjo voljo, kako sem se prestrašila in niti ni bilo potrebno. Ako je gospod doktor, potem bo vse dobro. To je mož! Na njem bi mogel vajhart vzeti zgled. Komaj je prejel vaše pismo, pa je že tukaj. Pojdite vendar naglo, ker vam prav gotovo hoče pomagati. Počakajte malo, najprej se z glavnikom preko las. Morate vendar lepo izgledati."

In pridno se vrti Marta okoli Roze ter jo slednjič potisne skozi vrata.

Rozi je bilo, kot bi njene noge ne čutile tal; vse se je zibalo pod njo. S tresočimi rokami odpre vrata do sprejemne sobe in ko vstopi, jih zopet zapre. Bleda stopi pred moža, ki ga je tako iskreno ljubila. Omahuje se nasloni na vrata ter pogleda s plahimi očmi.

"Vi, gospod doktor? Moj Bog, saj vendar niste zaradi mene prišli v Buenos Aires?"

Vendel s pekočimi očmi gleda njen blede obraz, stopi k njej ter jo krčevito prime za roko.

"Ali ste le za trnutek dvomili, da bom prišel, ko sem enkrat prejel vaše pismo?"

Roza ga pogleda, da ni bil ganjen samo Vendel, temveč tudi gospa Worth.

"Kako bi mogla verjeti, ker vem, da ste v službi. Saj čas ni vaš. Moj Bog, samo da zaradi mene niste imeli nikakih neprijetnosti!"

"Ali vas malo ne veseli, da sem pri vas?" pravi Vendel s hripavim glasom.

Roza se strese in za trenutek zatisne oči.

"Ne morem se verjeti, zdi se mi, da se mi sanja. Strašni so bili ti dnevi — in sedaj to veliko veselje! Samo da nimate nikakih neprijetnosti, ker ste tako naglo vzeli dopust."

"Glede tega bodite pomirjeni. Ne brigajte za nobeno, prav nobeno stvar. Prišel sem, da vas rešim vseh skrbi in bojazni. Kako naj bi vas mogel pustiti samo?"

Tedaj pa Roza z rokami zakrije obraz in zaihti — nezmožna se še dalje obvladati.

Vsled njenih solza je Vendel v veliki zadregi ter pogleda gospo Worth. V njegovih očeh vidi vroče želje, da bi Roza objel in s poljubi posušil njene solze. Da mu prihrani še nadaljni boj in tudi sledeč svojemu lastnemu sreću, pristopi gospa k jokajočemu dekletu ter ji ovije roko okoli njenega vratu.

"Razjokajte se samo, ubogi otrok, to je dobro za človeka, ki je moral dolgo biti hraber."

Rozi omahnejo roke in vsa solzna pogleda gospo.

"Govorite nemško, milostljiva gospa? Oprostite, da se v vaši navzočnosti tako obnašam. Živci so mi za trenutek odpovedali. Ali smem vedeti, s kom imam čast?"

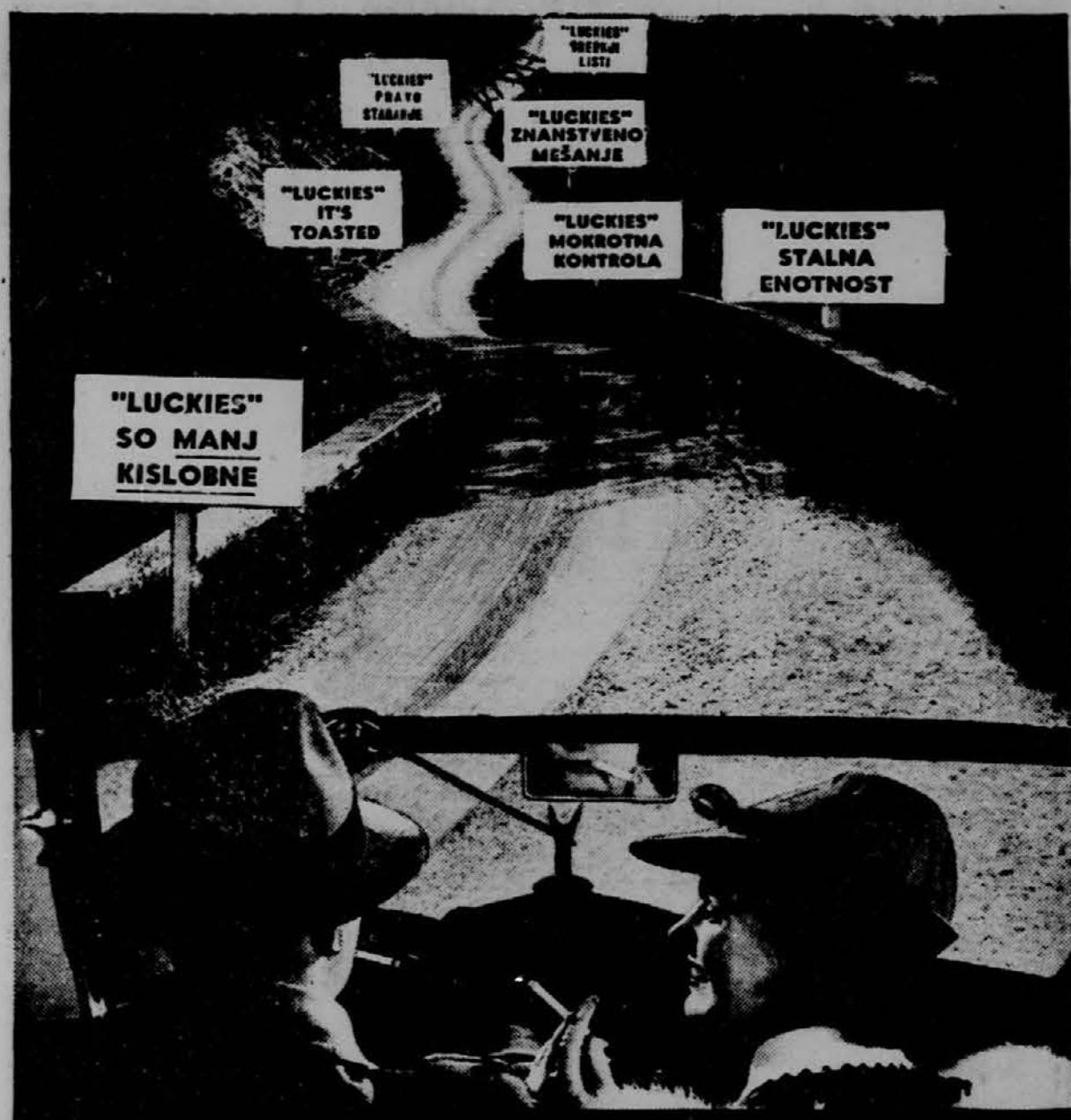
"Jaz sem Worth in sem srakinja — o, ne, proč z vsem prikrivanjem, jaz sem tvoja teta Josipina."

Kot v sanjah jo Roza pogleda in ne opazi, kako Vendel začuden gleda gospo Worth.

"Teta Josipina? Vi moja teta? In pridete k meni in ste z menoj tako dobri — to je prelepo, da bi bilo res."

"Vendar pa je res, draga Roza! Slušaj mi je p rinesel v roke pismo, ki si ga pisala dr. Vendelu. In takoj sem se z njim odpravila, da ti prinesem pomoč in da ti dokažem, da nisem tako trdosrčna in brezčutna, kakor pa so me ti popisovali. Četudi ne maram imeti s tvojim stricem Herbertom nikakega opravka, vendar mislim, da imam v svojih prsih gorko sree. Sicer sem se nekoliko bala, da si prišla pod vpliv tega človeka."

(Dalje prihodnjik.)

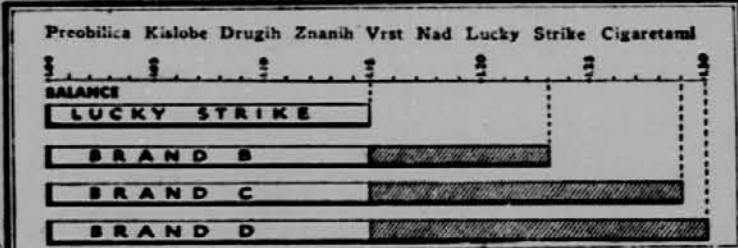

Greste v mesto z Luckies LAHKEGA KAJENJA bogatega, zrelega dela tobaka

Tekom let so bili storjeni gotovi napredki v izbiri in ravnanju cigaretnega tobaka za Lucky Strike Cigarette. Te vključujejo uvodne analize tobaka izbrancga: uporaba srednjih listov; ravnanja tobaka pri višji gorkoti ("Toasting"); vpoštevanje kislobno — alkalijskega razmerja, s temu sledečim končnim izboljšanjem okusa; in kontrolirana enotnost v zavrženem izdelku. Vse to skupaj proizvede boljše cigareto — moderno cigareto, cigareto napravljeno iz bogatega, zrelega dela tobaka — Lahko Kajo.

Luckies so manj kislobne

Zadnje kemično preizkušnje kažejo, da imajo druge znane vrste preobilice kislobe nad Lucky Strike od 53% do 100%.

* Izidi Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijev In Preizkušalnih Skupin.

lahka kaja

BOGAT, ZREL DEL TOBAKA

"IT'S TOASTED"

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO A NA DOPIŠNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

V torek dopoldne je preminula menda naj-starejša Slovenka v Clevelandu, poznana Budanova mati, Uršula Budan, o kateri se sode, da je bila stara nad 90 let. Svoječasno je v stari domovini služila v Mali vasi, v zgodovinski Baragovi hiši. Pokojna je stanovala pri svoji hčeri Amaliji Sinkovec.

Demokratska stranka v Clevelandu je izbrala bivšega slovenskega councilmana John L. Mihelicha kot enega izmed dveh delegatov, ki bosta zastopala 20. kongresni distrikt na letošnji demokratski predsedniški konvenciji. Drugi delegat bo kongresman Sweeney, kateremu je stara garda ponudila oljčno vejico v znak harmonije. Mihelich bo prvi Slovenec, ki bo delegat na predsedniški konvenciji, katere izmed starih dveh strank v Ameriki.

letošnji demokratski predsedniški konvenciji. Drugi delegat bo kongresman Sweeney, kateremu je stara garda ponudila oljčno vejico v znak harmonije. Mihelich bo prvi Slovenec, ki bo delegat na predsedniški konvenciji, katere izmed starih dveh strank v Ameriki.

V Chicago je Vincent Hrvat te dni stal pred okrajnim sodnikom E. K. Jareckim na obtožbo, da je ponorel \$167 za časa svoje službe kot uradnik illinoiske rebrne komisije. Hrvat je priznal krivdo, poravnal je dolžno vrsto in sodnik ga je postavil pod policijsko nadzorstvo za dobo enega leta.

V Tooele, Utah, je umrla po večletni bolezni Marija Skala, rojena Golobič, stara 69 let in

doma iz Kala pri Semiču v Beli Krajini. Pokojnica je bila 24 let vdova po pok. Johnu Skali, pionirju v teh krajih. V Ameriki je bila 46 let in zapuščena tri sinove, dve omoženi hčeri in brata Johna Golobiča v Kinneyu, Minn.

"NAJLEPŠI KRAJI SLOVENIJE"

Vsem onim, ki so nam zadnje tri dni poslali naročnino za nove naročnike, naznanjamo, da nam je zaloga knjig, predstavljajočih najlepše kraje Slovenije, pošla.

V razmeroma kratkem času smo jih razposlali nad tristo. Naročili smo večjo zalogo, in kakor hitro jo dobimo iz doma, bomo razposlali knjige vsem tistim, ki so jo naročili (stane \$1) in onim, ki so s tem, da so nam poslali naročnino za novega naročnika, upravičeni do nje.

Nadalje naznanjamo čitate ljem, da nam je zaloga BLAZNIKOV PRATIK pošla. Uprava.

EN TEDEN ABESINJE

Teden o 12. do 18. jan. je bil za Abesince usoden. Nesreča se je zgodila na južni fronti. Ako vzamete v roke zemljevid, boste doglede prav lahko zasledovali.

Na južni somalijski fronti poveljuje italijanskim četam general Graziani. Njemu nasproti sta stali dve abesinski armadi, ena nasproti desnemu krilu Grazianijeve vojske pod poveljstvom rasa Nasibu, druga nasproti levemu krilu Grazianija pod poveljstvom rasa Deste. Italijani so si v napačnem računu, da bodo z lahkoto predrveli ogadensko puščavo, stavili najprej nalogo, da prodirajo z desnim krilom proti Hararju in Džidžigi z namenom, da dosežejo železnico in jo presekaajo. Toda račune so jim Abesinci prekrizali, kajti nenadoma se je pred levim krilom pojavila močna armada rasa Deste, ki je silno pritiskal na Italijane pri Dodo ob tromejuhku: Italijanska Somalija — angleška Kenija — Abesinija, predrli celo globoko v italijansko Somalijo ter Grazianiju tako rekoč prilezel za hrbet in mu pretil z nevarnostjo, da ga popolnoma odreže od obale. Posledica tega je bila, da se je moralo desno Grazianijevo krilo z največjo naglico umikati izpred Hararja in Džidžige ter bežati nazaj na prvotno črto ob začetku sovražnosti, pri Ual-Uulu. Ras Nasibu je pritiskal za njimi in pri tem dobil veliko plena. Sedaj je Graziani razumel, da mora najprej obračunati z rasom Desto na levem krilu, če hoče uspešno prodirati proti železnici. Dolgo časa se je pripravljal, vlačil na fronto letala, tanke, strojnice. Končno je pa 12. januarja navalil na abesinsko armado ter jo v tridnevni bitki popolnoma porazil. Na obeh straneh so bile strašne izgube. Italijani poročajo o 4000 mrtvih pri Abesincih. Abesinci n. ročajo o še več mrtvih pri Italijanih. Toda Graziani je le uspel, pognal je Destovo armado kakih 100 km globoko nazaj v hribovje ob reki Ganale Rorio in jo kolikor toliko razpodil. Abesinci so se junaško borili. S konji in sulicami so kot vihar napadali Italijane. Razume se, da proti tankom sulica ničesar ne zmore. Sedaj je položaj ta, da je Graziani na levem krilu za daljšo dobo svaoboden, da se mu tam ni treba bati kakšnega vpada za hrbet in da torej lahko mirno nadaljuje svoje prvotno prodiranje proti Hararju in železnici, kjer stoji Nasibajeva vojska. Toda Italija se lahko še enkrat vračuna. Abesinci znajo v kratkem času zbrati razpršene sile pri Dolo ter zopet vpadati v Somalijo, za hrbet Italijanom. Graziani bi moral silno hitro napasti rasa Nasibu, ga z bliskovito naglico vreči nazaj proti železnici, če bo hotel uspeti. Če bo izgubil na času, bo to za njega zopet usodno. Kajti Abesinci so kakor ptiči. Če vstreliš med nje, se razprše, a se takoj zopet začnejo zbirati.

Nasprotno pa drže Abesinci Italijane na severni fronti v silnih kleščah. V neprestanih bojih so se prizgizli čisto do vrat Aksuma, mesta Makale pa so od treh strani popolnoma obkolili, tako da morajo Italijani svoji posadki pošiljati hrano po letalih. Verjetno je, da bodo sedaj, ko se je zgodila neizgoda na južnem bojišču, še bolj pritiskali na severni fronti in vrgli Italijane sploh nazaj čez mesta Aksum, Adna, Adigrat. Na severnem bojišču se nahaja tudi cesar sam, kar je znamenje, da bodo tam v kratkem velike bitke.

Ali ste že naročili Slovensko - Amerikansk. Koledar za leto 1936. — Vreden je 50 centov.

19. februarja: Europa v Bremen
19. februarja: Europa v Bremen
20. februarja: Majestic v Cherbourg
21. februarja: Ile de France v Havre
26. februarja: Manhattan v Havre
26. februarja: Aquitania v Cherbourg
29. februarja: Conte di Savoia v Genoa
4. marca: Berengaria v Cherbourg
7. marca: Champlain v Havre
11. marca: Aquitania v Cherbourg
14. marca: Ile de France v Havre
18. marca: Europa v Bremen
25. marca: Berengaria v Cherbourg
25. marca: Manhattan v Havre
27. marca: Aquitania v Cherbourg
28. marca: Conte di Savoia v Genoa
1. aprila: Normandie v Havre
2. aprila: Bremen v Bremen
3. aprila: Berengaria v Cherbourg
8. aprila: Washington v Havre
10. aprila: Ile de France v Havre
11. aprila: Rex v Genoa
14. aprila: Europa v Bremen
15. aprila: Aquitania v Cherbourg
18. aprila: Lafayette v Havre
22. aprila: Berengaria v Cherbourg
23. aprila: Manhattan v Havre
25. aprila: Bremen v Bremen
25. aprila: Conte di Savoia v Genoa
29. aprila: Champlain v Havre
29. aprila: Normandie v Havre
2. maja: Europa v Bremen
6. maja: Vulkanica v Trst
6. maja: Washington v Havre
8. maja: Berengaria v Cherbourg
9. maja: Bremen v Bremen
9. maja: Lafayette v Havre
9. maja: Rex v Genoa
13. maja: Normandie v Havre
19. aprila: Europa v Bremen
20. aprila: Manhattan v Havre
21. aprila: Aquitania v Cherbourg
23. aprila: Champlain v Havre
27. maja: Conte di Savoia v Genoa
28. maja: Normandie v Havre
28. maja: Berengaria v Cherbourg
29. maja: Rex v Genoa
29. maja: Bremen v Bremen
3. junija: Washington v Havre
5. junija: Queen Mary v Cherbourg
6. junija: Europa v Bremen
6. junija: Lafayette v Havre
6. junija: Saturnia v Trst
11. junija: Ile de France v Havre
13. junija: Aquitania v Cherbourg
13. junija: Bremen v Bremen
17. junija: Conte di Savoia v Genoa
17. junija: Normandie v Havre
17. junija: Berengaria v Cherbourg
20. junija: Manhattan v Havre
20. junija: Europa v Bremen
20. junija: Vulkanica v Trst
24. junija: Champlain v Havre
24. junija: Queen Mary v Cherbourg
27. junija: Lafayette v Havre
27. junija: Rex v Genoa
27. junija: Aquitania v Cherbourg
1. julija: Normandie v Havre
2. julija: Washington v Havre
2. julija: Berengaria v Cherbourg
3. julija: Ile de France v Havre
8. julija: Conte di Savoia v Genoa
8. julija: Queen Mary v Cherbourg
11. julija: Saturnia v Trst
11. julija: Champlain v Havre